

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De suscipiendis episcopis qui persecutionem patiuntur. cxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BVRCHARDI EPIS. VVORMAC.

eus, seculares mores ad sacerdotalem studeat conuertere dignitatem. Nam satis noxium atque perniciosum est, vt imitatione ipsius, qui ædificari si debuerat destruantur. In qua re non solùm ille culpabilis, sed etiam qui non restiterit inuenitur. Nam consentire videtur erranti, qui corrígenda, vt resecari debeant, non concurrit. Quia verò quidā Theodorus episcopus de diœcesi reuerendissimi fratris nostri Constantij Mediolanensis Ecclesiae episcopi, disciplinā, vt dicitur, euitans, illuc venisse firmatur: hortamur vt & isto diligentius requisito, ad episcopū suum vestra fraternitas retrahimmo. Et quia, sicut legitur, qui abiicit disciplinam infelix est, nulla eum illic excusatione patiamini retinere, quatenus & hi, qui levitatis eorum virtio possunt decipi, liberetur, & de ipsis habere mercedem, ne in hac stultitia pereant, valeatis.

Quām diu episcopus in aliena ciuitate remoretur. Cap. CXVIII.

Ex cōcil. Sardinēsi cap. 14. OSIVS episcopus dixit: Et hoc quoque statuere debetis, vt ex aliqua ciuitate cum aduenerit ad aliam ciuitatem, & ambitioni magis quam deuotioni sermonem, voluerit in aliena ciuitate multo tempore residere: Fortè enim euenit episcopum loci non esse tam instrūtum, neque tam doctum: is verò qui aduenit incipiat contemnere eum, & frequenter facere sermonē, vt de honestet & infirmitate illius personam, ita vt ex hac occasione non dubitet relinquere adsignatam sibi Ecclesiam, & transeat ad alienam. Definite ergo tempora: quia & nō recipi episcopum inhumanū est, & si diutius resideat, perniciosum est. Nemini autem superiori concilio fratres nostros constituisse, vt si quis laicus in ea, in qua commoratur, ciuitate, quatuor dominicos dies, id est, per tres septimanas non celebrasset conuentum, communione priuaretur. Si haec circa laicos constituta sunt, multo magis episcopum nec licet, nec decet, si nulla sit tam grauis necessitas quae detineat, vt amplius à suprascripto tempore absens sit ab Ecclesia sua. Uniuersi dixerunt placere sibi.

De suscipiendo episcopis qui persecutionem patiuntur. Cap. CXIX.

Ex eodē cap. 22. OSIVS episcopus dixit: Suggestente fratre & coepiscopo nostro Olympio etiam hoc placuit, vt si ali-

quis vim perpessus est, & iniquè expulsus, pro disciplina & catholica confessione, vel pro defensione veritatis, effugiens pericula, innocens & deuotus ad aliam venit ciuitatem, non prohibeatur immorari, quam diu aut redire possit, aut iniuria eius remedium acceperit: Quia durum est cum qui persecutionem patitur non recipi, etiam & larga benevolentia & humanitas ei est exhibenda. Omnis synodus dixit: Vniuersa quæ constituta sunt, catholica Ecclesia in vniuerso orbe diffusa custodiet. Et subscripterunt qui conuenerant.

De illis qui se dicunt esse episcopos.

Caput CXX.

SVNT in quibusdam locis scotti & alij erronei, qui se ex cōcil. dicunt episcopos esse, & multos negligentes absque li- Remensi, centia dominorum suorum siue magistrorum, presbyteros cap. 43. & Diaconos ordinent. Quorum ordinationem, quia ple- runque in symoniacam incidit haeresim, & multis errori- bus subiacet, modis omnibus irritam fieri debere, omnes uno consensu decreuimus.

Qualiter pepegrini episcopi recipientur.

Cap. CXXI.

IOinus excellentissimus vir filius noster per Illyricum Ex regi- scriptis suis nobis indicasse dignoscitur, ad se sacris apici- Gregorii bus destinatis iussum fuisse episcopos quos è propriis locis pap. vni- hostilitatis furor expulerat, ad eos episcopos qui nūc quo- uerfis epi que in locis propriis degunt, pro sustentatione ac stipendiis scopis per præsentis vitæ esse iungendos. Et licet ad hoc fraternita- Illyricū, tem vestram iussio principalis admoneat, habemus tamen cap. 42. maius horum mandatum æterni principis, quo ad hæc ter-ribilius peragenda compellimur, vt non dico fratres & coepiscopos nostros, sed ipsos etiam quos nobis contra-rios patimur, quem opportunitas postulat, in conferendis subsidiis necessitatum carnalium diligamus. Oportet ergo vos ad hanc rem, & cœlesti primitus principi obedientes existere, & imperialibus etiā iussionibus consentire, quatenus fratres coepiscoposq; nostros, quos & captiuitatis & diversarum necessitatum angustiæ comprimunt, debeatis conselando, conueniendoq; vobiscū in ecclesiasticis su-